

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 69. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267531232/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Deilige Gudernis Brud, oc HERrens Daatter den første? Hvo kand rose dig ud, ó Lius, ó Klarheden største?	
Lære vi derfor her Guds stoorre Godhed at kände, Hvor høj-naadig hand er, oc hielperig uden al ende. Thi at Liuset er got, den Scendis aldrig kand necce, Vilde skönt Zebaoth, for Liuset aldrig end fecte. Salomon gjør det sødt, oc priis det lifligt at være, (d) Oc udi Øjet blødt som siunets synderligst' are. Lycten i Mørken vraa med Oli aldrig anstucken Dig kand stodendis slaa, om du skönt ick' end er drucken: Ligesaa øjet dit, foruden Liuset det klare Er for Veggen U-frøit, oc heele Kroppen i Fare. Øjet Legemet tien, for Lyct' oc ledsagere bæste: Liuset øjet igien, den samme Tienste maa læste. Liuset vor Fører' er, os ofver Stocken at bringe, Fødderne Liuset lær ofvr Becken farlig at springe,	Liusets Lære oc: Brug. (d) Psæl. XI. 7. Lycten oc øjet, ere uden Lius lige gode. Øjet Lius for Legemet, men Liuset for øjet.
[19] Vild' os ellers ret vist, vor Vandring meget fortryde, Kund' oc foruden frist, baad' Hals oc Beenene bryde. Det ret lærde med Suk, de Sodomitiske Fegge, (e) Løbende blinde-buk til Lotbis Stolper oc Vegge. Blindmanden det kundgjør, som steds' i mørket maae trefve, Fanger dig det udlør, som uden Soolen maae lefve, Spør Ægyptier til, de skulle saadant berette, (f) Som det jammerlig spil ret aldrig skulle forgiette: Lüge den samme Nød vild' os oc kommet i Haande, Om Gud aldrig udbrod med Lius oc Dagen i Lande. Skulle vi derfor nu vor Morgenstjerne (g) strax priise,	(e) Ge. XIX. 11. Bündelbøck. (f) Exod. X. 21. (g) 2. Pet. 1. 19. Vi skulle findis Gud racknemmelige for Liuset, oc det vel, af Guds Naade, anfegge.
Oc af inderste Hu vor Liusmester are beviise, Naar vi Morgenen froo, see Dag paa Vinduer bryde, Skulle vi uden roo, de vacte-Lerker adlyde, Oc med Hierternes Bøn højt ofver Himlene svinge, Siungende Lofsang skøn, som vel for HERren kand klinge, Som dref Mørkheden bort, med dends Gespenster oc Drømme, Oc lod dag skæret kort os Soolens Ansigt indrømme:	